

Skibet (Sølovens § 48, 1ste Stykke), endvidere for Laan, optaget af Skibsføreren i Henhold til Sølovens § 49, og for Forpligtelser ifølge Konnossement, udstedt af Skibsføreren, dog at Rederen altid er ubegrænset ansvarlig for Mandskabets Fordringer efter Hyre- og Tjenestekontrakter (Sølovens § 7, 2det Stykke). Konventionen bibeholder den sidstnævnte Udtagselsesregel (Art. 2. 3<sup>o</sup>) og ligeledes Bestemmelsen om, at Ansvar et ikke er begrænset, naar der foreligger særlig Fuldmagt fra Rederen (Art. 2. 2<sup>o</sup>). Men Konventionen indskrænker yderligere Omraadet for det begrænsede Ansvar, idet Begrænsningen kun skal gælde Forpligtelser ifølge Aftaler, der udenfor Skibets Hjemsted nødvendigvis maa indgaas af Hensyn til Skibets Bevaring eller Rejsens Fortsættelse, og for hvis Vedkommende Nødvendigheden ikke skyldes utilstrækkelig eller mangelfuld Udrustning eller Provantering ved Rejsens Begyndelse (Art. 1. 8<sup>o</sup>), samt for alle Forpligtelser ifølge Konnossement, altsaa f. Eks. for det egentlige Konnossementsansvar (Art. 1. 3<sup>o</sup>). Paa den anden Side foreligger der for det sidste Punkts Vedkommende muligvis en Udvidelse af Omraadet for det begrænsede Ansvar, idet det efter gældende Ret er Genstand for ulige Meninger, om Ansvar et for Forpligtelser ifølge Konnossement ogsaa er begrænset, naar Konnossementet er udstedt ikke af Skibsføreren, men f. Eks. af en Dampskibsekspeditor.

Naar man vil bedømme den praktiske Betydning af den med Hensyn til Skibsføreren Retshandler foreliggende Indskrænkning af Omraadet for det begrænsede Ansvar, maa man have i Erindring, at den moderne Udvikling — Indførelse af Telegraf med og uden Traad, Oprettelse af Agenturer paa de vigtigste Pladser — i hvert Fald for større Skibes Vedkommende væsentlig har indskrænket Antallet af Tilfælde, hvor der bliver Spørgsmaal om, at en Skibsfører paa egen Haand optager Laan eller afslutter Aftaler om Skibets Udrustning, Provantering og Vedligeholdelse.

Ny er Regelen i Art. 1. 5<sup>o</sup> om begrænset Ansvar for Forpligtelsen til at fjerne Vraget af et sunket Skib og dermed i Forbindelse staaende Forpligtelser. For dansk Rets Vedkommende er en Forpligtelse til at fjerne Vrag i hvert Fald i Regelen fastslaaet i Havnereglementer, men udenfor disses Omraade kendes Pligten formentlig ikke i dansk Ret.

Det er stemmende med gældende Ret, naar Art. 1. 8<sup>o</sup> ligestiller andre Foranstaltninger fra Skibsføreren Side, truffet udenfor Skibets Hjemsted i Kraft af hans Stilling som Skibsfører, med hans Retshandler. Der kan bl. a. blive Spørgsmaal om Salg af Ladning for at skaffe Penge til Dækning af Skibets Behov. (Sølovens § 49).

Et nyt Tilfælde af begrænset Ansvar, der vil være til Fordel for det mindre Rederi, indføres ved Art. 2, sidste Stykke, idet Ansvar et for Skibsføreren nautiske Fejl herefter vil være begrænset, selv om Skibsføreren selv er Ejer eller Medejer af Skibet.

Reglerne i Art. 1. 6<sup>o</sup> og 7<sup>o</sup> (Bjærgning og Groshavari) og i Art. 2. 2<sup>o</sup> (Personlig Skyld hos Rederen) svarer ganske til gældende Ret.

Konventionens Regler om, hvad Begrænsningen i Ansvar et nærmere gaar ud paa, er meget afvigende fra gældende Rets Regler. Der har i saa Henseende været store Forskelligheder mellem de enkelte Landes Retsordninger, og den Ordning, man er naaet til, betegner et Kompromis mellem de forskellige Systemer.

Karakteristisk for hidtil gældende skandinavisk og tysk Ret er det, at Rederen slet ikke hæfter personlig, men kun med Søformuen, Skib og Fragt. Efter fransk Ret hæfter Rederen derimod personlig og med hele sin Formue, men ved at abandonnere Søformuen kan han frigøre sig for sit Ansvar. Det gælder altsaa hele det europæiske Fastlands Ret, at Ansvar et er begrænset eller dog kan begrænses til Søformuen, saaledes at der intet Ansvar bliver, hvor Søformuen gaar til Grunde. Efter engelsk Ret hæfter Rederen derimod personlig med et Beløb af 15 £ pr. Ton for Skade paa Person og i øvrigt med et Beløb af 8 £ pr. Ton, og dette Ansvar paa- virkes ikke af Søformuens Skæbne.

Konventionen følger for saa vidt engelsk Ret, som den fastslaar, at Rederen skal hæfte personlig, men med et begrænset Beløb, og at dettes Størrelse skal være forskellig, efter som det drejer sig om Skade paa Person eller andre Forpligtelser. Ved Fastsættelsen af Beløbets Størrelse er der imidlertid taget vidtgaende Hensyn til de kontinentale Lovgivninger.

For *Forpligtelser i Almindelighed* gælder der ifølge Art. 1., første og sidste Stykke, en dobbelt Begrænsning, idet Rederen ikke skal være ansvarlig udover Vær-